

විශ්ව විද්‍යාල අනධ්‍යය සේවක වර්ජනය හයවැනි සතියට පිවිසෙයි: අරගලය ඉදිරියට ගෙන යාම සඳහා ස්වාධීන කම්කරු ක්‍රියාකාරී කම්පු ගොඩ නගනු!

2018 අප්‍රේල් 6

වැටුප් වැඩි වීමක්, සෞඛ්‍ය රක්ෂනයක්, සහ විශ්‍රාම වැටුපක් ඇතුළු ඉල්ලීම් කීපයක් මත විශ්ව විද්‍යාල අනධ්‍යය සේවකයන් පෙබරවාරි 28 දා ආරම්භ කල අඛණ්ඩ වැඩ වර්ජනය හයවන සතියට ද අවතීර්ණ වී ඇත. වර්ජනයට නායකත්වය දෙන විශ්ව විද්‍යාල වෘත්තීය සමිති ඒකාබද්ධ කම්පුවේ පිටුපසට පැදිම් සහ ආන්ඩුවේ තර්ජනයන් හමුවේ අනධ්‍යය කම්කරුවෝ අධිෂ්ඨානශීලීව දිගටම සටනේ රැඳී සිටිති.

තම අරගලය ඉදිරියට ගෙන යන්නේ කෙසේද යන උත්සුකයෙන් විශ්ව විද්‍යාලයන්ට දිනපතා පැමිණෙන දහස් සංඛ්‍යාත කම්කරුවන්ට සමිති නායකත්වය කියන්නේ වැටුප් වැඩි කිරීමට අදාළ වකුලේඛය "අද" නිකුත් වන බවයි. කම්කරුවන් පවසන පරිදි එම "අද" මෙතෙක් උදා වී නැත.

අරගලය ඉදිරියට ගෙන යා හැකි එකම ක්‍රමය වන, ආන්ඩුවේ ප්‍රභාචාරයන්ට ලක්ව සිටින අවශේෂ කම්කරු පන්තිය සහ පීඩිතයන් තම අරගලය වටා රැලිකර ගනිමින් ආන්ඩුවට එරෙහි දේශපාලන අරගලයක් දියත් කිරීමට එරෙහිව සිටින ඒකාබද්ධ කම්පුව, මැති ඇමතිවරුන්ට කන්නලව් කිරීමේ ව්‍යායාමයේ දිගටම යෙදී සිටී.

උසස් අධ්‍යාපන ඇමති කබිර් හසීම් සමග ඒකාබද්ධ කම්පුව අප්‍රේල් 2 දා කල සාකච්ඡාවක දී සියයට 10 ක වැටුප් වැඩි කිරීමක් සඳහා එකඟතාවයක් ඇති කරගත් බවත්, ඒ සඳහා අදාළ වකුලේඛය රට පසුදින නිකුත් කෙරුණු පසු, අප්‍රේල් 4 දා වර්ජනය අවසන් කරන බවත් ඒකාබද්ධ කම්පුවේ සම සභාපති එඩ්වඩ් මල්වත්තගේ එම සාකච්ඡාවෙන් පසු මාධ්‍යයට ප්‍රකාශ කර තිබුණි.

නමුත්, අප්‍රේල් 4 දා මල්වත්තගේ මාධ්‍යයට ප්‍රකාශ කලේ වර්ජනය දිගටම ගෙන යාමට සිදුව ඇති බවයි. තම ඉල්ලීම් ප්‍රතික්ෂේප කරන ආන්ඩුව සුපුරුදු පරිදි කොක්කෙන් මුදා හල ඔහු, "අපේ ඉල්ලීම් ඉටු කිරීමට ඇමතිතුමා එකඟ වුවත්, නිලධාරීන් ඇමතිතුමාගේ උපදෙස් ක්‍රියාත්මක කිරීම පමා කරන" බව පැවසීය.

ධනපති ආන්ඩුවේ සහ ධනපති ක්‍රමයේ පැවැත්ම සඳහා තම සාමාජිකත්වයේ දැවෙන අවශ්‍යතා පාවා දීමට මෙම සමිති නිලධරය කෙතරම් සුදානම් ද යන්න ඒකාබද්ධ කම්පුවේ සම ලේකම් ධම්මික එස්. ප්‍රියන්ත ලංකාකොමි වෙබ් අඩවියට කල ප්‍රකාශයකින් මනාව පැහැදිලි වෙයි. ඔහු මෙසේ කියයි: "ඇමතිවරයා ප්‍රදානය කල සියයට දහය අපේ ඉල්ලීමට පහල අගයක් වූනත්, රටේ පවත්නා දේශපාලන අස්ථාවරභාවය සලකා නමස්ශීලී වන්නට අපි තීරනය කලා."

හුදෙක් නිලධාරීන් මත වරද පටවමින් ආන්ඩුව ආරක්ෂා කරන මල්වත්තගේ ඇතුළු සමිති නායකයන් කරන ප්‍රකාශ මුලුමනින්ම වංචනිකය. සැබැවින්ම, නිලධාරීන් ක්‍රියාත්මක කමින් සිටිනුයේ ඇමතිවරයා දෙන උපදෙස් වන අතර, ඔහුගේ උපදෙස් ගලා එනුයේ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ (ජාමුඅ) විධානයන්ගෙන් නිර්නය කෙරුණු ආන්ඩුවේ ආර්ථික පිලිවෙතෙනි.

ජාමුඅ ආන්ඩුවට නියෝග කොට ඇත්තේ පසුගිය වසර අවසන් වන විට දළ ජාතික නිෂ්පාදනයෙන් සියයට 5.5 ක් ව පැවති අයවැය පරතරය 2020 වන විට සියයට 3.5 දක්වා පහත හෙලන ලෙසය. ගැඹුරු ආර්ථික අර්බුදයක ගිලී සිටින මෙහිටිපාල-සිරිසේන ආන්ඩුව සහ පෙර පැවති මහින්ද රාජපක්ෂ ආන්ඩුව ඉල්ලා සිටි දැවැන්ත නය මුදල් ජාමුඅ විසින් ලබා දුන්නේ ඉහත නියෝගය ඇතුළු තවත් නියෝග ගනනාවක් යටතේ යි.

අධ්‍යාපනය සහ සෞඛ්‍යය ඇතුළු සුබසාධනයන්හි දැවැන්ත කප්පාදු, පෞද්ගලීකරනය සහ ප්‍රතිව්‍යුහකරනය මෙන්ම මහජනතාව මත දැවැන්ත බදු පැටවීම මෙම නියෝගයන් අතරින් ප්‍රමුඛ වන අතර, අනධ්‍යය සේවකයන් ඇතුළු සමස්ත කම්කරු පන්තිය මුහුණ දී සිටින්නේ මෙම ප්‍රභාචාර වලටයි.

විශ්ව විද්‍යාල වෘත්තීය සමිති ඇතුළු සමස්ත සමිති නිලධරය ඉහත යතාර්ථය කම්කරුවන්ගෙන් මුලුමනින්ම වසන් කරනුයේ එවන් හෙලි කිරීමක් ධනේශ්වර ආන්ඩුවට සහ සමස්ත ධනපති ක්‍රමයට එරෙහි දේශපාලන අරගලයක් දෙසට කම්කරු පන්තිය යොමු කරන බැවිනි. ධනපති ක්‍රමයට තදින් බැඳී ඇති මෙම සමිති එවන් අරගලයකට ඉදුරාම සතුරු ය.

2008 දී පුපුරා ගිය ලෝක ධනේශ්වර අර්බුදය වඩාත් ගැඹුරුවන තත්වය තුළ, එම අර්බුදයේ බර කම්කරු-පීඩිත මහජනතාව මත පැටවීම සෑම රටකම ආන්ඩුවල පිලිවෙත බවට පත්ව ඇත. එම ප්‍රභාචාරයන්ට එරෙහිව, සෑම රටකම පාහේ කම්කරු පන්තිය දැවැන්ත පරිමාන අරගලයන්ට අවතීර්ණ වෙමින් සිටිති.

වෘත්තීය සමිති නිලධරය විසින් කෘතීම ලෙස යටපත් කරගෙන සිටි කම්කරු පන්තික අරගල, එක්සත් ජනපදය වැනි දියුණු ධනපති රටවල සිට ශ්‍රී ලංකාව වැනි නොදියුණු රටවල් දක්වා යලි වේගයෙන් මතු වෙමින් පවතී. 1960 ගනන් වල පැන නැගී ජාත්‍යන්තර පරිමාන පන්ති අරගල රැල්ලෙන් පසු පලමු වතාවට යලි මතු ව ඇති කම්කරු පන්තියේ මෙම රැඩිකලීකරනය දැවැන්ත විප්ලවවාදී විභවයක් අත්කර ගනී.

ජාත්‍යන්තර පරිමානව වර්ධනය වන පන්ති අරගලයන් අතර අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ සටන් ප්‍රමුඛ ස්ථානයක් ගනී. එක්සත් ජනපදයේ බටහිර වර්ජීනියා, ඔක්ලහොමා සහ කෙන්ටකි ප්‍රන්තයන්ගේ දසදහස් ගනන් ගුරුවරුන්ගේ

වර්ජනයන්ගෙන් ද, ශ්‍රීසිය, බ්‍රසීලය, අප්‍රිකාව, මෙක්සිකෝව, එක්සත් රාජධානිය, කැනඩාව, කෙන්යාව සහ අනෙකුත් බොහෝ රටවල අධ්‍යයන සහ අනුයෝගයන්ගේ අරගල වලින් ද සමස්ත පෘථිවි ගෝලය සංලක්ෂණය වී ඇත.

පසුගිය දශක කීපය තුළ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ සිදු කෙරුණු කප්පාදුවල පරිමාව සලකන කල, අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ කම්කරුවන් පන්ති සටනේ පෙරමුනට පැමිණීම පුද්ගලයාට කරුණක් නොවේ. ලංකාවේ මෑත ඉතිහාසය තුළ දීර්ඝතම කම්කරු පන්තික වර්ජනය ලෙස සැලකිය හැකි අනුයෝගය කම්කරු වර්ජනය මෙම ජාත්‍යන්තර වර්ධනයේ ප්‍රකාශනයකි.

මෙම ජාත්‍යන්තර පරිමාණ අරගලයන්ගේ කැපී පෙනෙන ආකාරයේ පෙදු ලක්ෂණ පවතී:

* සෑම අරගලයකදීම පාහේ කම්කරුවන් ඉල්ලා සිටින්නේ වැටුප් වැඩි කිරීමක්, සෞඛ්‍ය රක්ෂණයක් සහ විශ්‍රාම වැටුපක් ය.

ජීවන වියදම අහස උසට නැග ඇති තත්වය හමුවේ වටුප් වඩා විමකින් තොරව ජීවත් වීමට නොහැකි තත්වයට ලොවපුරා කම්කරු පන්තිය ඇද දමා ඇත. මහජන අධ්‍යාපනය මෙන්ම මහජන සෞඛ්‍යය ද දැවැන්ත පරිමාණ කප්පාදු වලින් පිරිහෙලා ඇති තතු තුළ සෞඛ්‍ය රක්ෂණය දැවෙන අවශ්‍යතාවයකි. එමෙන්ම වඩවඩාත් අනාරක්ෂිත වන තම මහලු දිවිය සුරක්ෂිත කර ගැනීම සඳහා විශ්‍රාම වැටුපක් ආවශ්‍යකම කෙරී පවතී.

* කම්කරු පන්ති විරෝධී, සම්මුතිවාදී සංවිධානයන් වන වෘත්තීය සමිති සහ කම්කරුවන් අතර වර්ධනය වන සෘජු ගැටුම මෙම අරගලයන්ගේ අනෙක් පෙදු ලක්ෂණය යි.

වර්ජනියා, ඔක්ලහෝමා සහ කෙන්ටකි ප්‍රාන්තයන් හි ගුරුවරුන්ගේ අරගලයන් සංවිධානය කලේ වෘත්තීය සමිති නිලධාරීන්ට එරෙහිව පහල සාමාජිකත්වය විසිනි. අනුයෝගය කම්කරු අරගලය ආරම්භ කිරීමේදී විශ්ව විද්‍යාල තාක්ෂණික නිලධාරීන්ගේ සංගමය වර්ජනයට සහභාගි නොවීමට ගත් තීරණයට එරෙහිව එම සංගමයේ මොරටුව විශ්ව විද්‍යාල ශාඛාවේ පහල සාමාජිකත්වය සම්මත කල යෝජනාව මෙහි ශ්‍රී ලාංකික ප්‍රකාශනයකි.

* මේ සෑම අරගලයකම කම්කරු පන්තියට සවිශේෂ වූ අනන්‍යතාව සහ ධනපති-විරෝධී ස්වභාවය වඩවඩාත් අත්පත්කර ගනිමින් සිටී. එක්සත් ජනපදය තුළ වැඩෙන පන්ති අරගල සැලකූවහොත් එම අරගල තුළදී කම්කරුවන් ඒකාග්‍ර ව්‍යුහයේ වර්ජනය සහ වර්ගය ආදී අනන්‍යතා නොතකාපන්ති අනන්‍යතාවය මතයි. ලංකාවේ අනුයෝගය කම්කරු අරගලයේදී, උතුරේ සිට දකුණ දක්වා ද බස්නාහිර සිට නැගෙනහිර දක්වා ද වූ විශ්ව විද්‍යාලයන් හි සේවයේ නියුතු සිංහල, දෙමළ සහ මුස්ලිම් කම්කරුවන් ඒකාග්‍රව සිටින්නේ මෙ ම පන්ති අනන්‍යතාව මතයි.

* මෙම අරගලයකම වෛෂයික තර්කනය යොමුව පවත්වන, වැටුප්, සෞඛ්‍ය සහ විශ්‍රාම වැටුප් කප්පාදුවට, රාජ්‍ය මර්දනයට සහ සමාජ අසමානතාවයට සහ සමාජ අර්බුදයේ විවිධ රූපාකාරයන් ට එරෙහි වන කම්කරුවන් ඒකාග්‍ර කෙරෙන මහ වැඩ වර්ජනයන් දෙසටයි.

අනුයෝගය කම්කරුවන් මෙන්ම නැපැල්, විදුලි බල සහ දුම්රිය කම්කරුවන් ඇතුළු අරගලයට පිවිස සිටින සියලුම කම්කරුවන් තම අරගල තුළ පවත්නා මෙම පොදු ලක්ෂණ හඳුනා ගත යුතුය.

මෙම සියලුම කම්කරුවන්ගේ ඉල්ලීම් සිරිසේන-වික්‍රමසිංහ ආණ්ඩුව වහා ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ මුදල් නැ යන සූත්‍රයෙන් ගසා දමමිනි. ධනපති ක්‍රමය තුළ නිශ්පාදන මාධ්‍යයන්හි අයිතිය සහ සමාජ ධනයේ අති මහත් ස්කන්ධය සංකේන්ද්‍රනය වී පවත්වන ධනපතියන් අතලොස්සක් අත බැවින් ද, කම්කරු පන්තිය නිපදවන සැබෑ වත්කම් වඩවඩාත් ගලා යන්නේ එම ධනපතියන් අතට බැවින් ද, අවසාන විග්‍රහයේ දී සමස්ත ධනේශ්වර පර්යාය පාලනය කරනු ලබන්නේ බිලියනපති කුඩා මූල්‍ය කතිපයාධිකාරයක් බැවින් ද, කම්කරුවන්ගේ සහ අවශේෂ පීඩිතයන්ගේ අවශ්‍යතා සැපිරීමට "මුදල් නෑ" යැයි ආණ්ඩුව කියන විට එය වෛෂයික සත්‍යයකි.

එසේනම් මුදල් සොයා ගන්නේ කෙසේද?

ඒ සඳහා සමාජයේ සමස්ත දේශපාලනික සහ ආර්ථික ජීවිතය තුළ කම්කරු පන්තියේ ආධිපත්‍යය පිහිටුවිය යුතුය. එය කල හැක්කේ මහා පරිමාණ කම්හල්, බැංකු සහ වතු කම්කරු පන්ති පාලනය යටතේ ජනසතු කොට ලාභය සඳහා වන නිශ්පාදනය අහෝසිකොට මානව අවශ්‍යතා සඳහා වූ නිශ්පාදන ආර්ථික ක්‍රමයක් ජාත්‍යන්තර පරිමාණව තහවුරු කල යුතුය. මේ වනාහි ජාත්‍යන්තර සමාජවාදය සඳහා සටනයි.

මෙවන් සටනකට, ලොවපුරා වෘත්තීය සමිති මෙන්ම, විශ්ව විද්‍යාල වෘත්තීය සමිති ඒකාබද්ධ කම්ටුව ද පරම ලෙසම සතුරුය. එම ජාත්‍යන්තර සමාජවාදී වැඩපිලිවෙල ඉදිරිපත් කරමින් සටන් වදින සමාජවාදී සමානතා පක්ෂයේ සාමාජිකයන්ට කායිකව පහර දීමට එම සමිති නිලධාරී කීප වතාවක්ම පෙලඹුනේ එබැවිනි.

අනුයෝගය කම්කරුවන් වෘත්තීය සමිති වලින් බිඳී අරගලය තම අතට ගත යුතුය. මේ සඳහා කම්කරුවන්ගේ ජන්දයන් තෝරා පත්කර ගැනෙන සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සාකච්ඡා වලින් තීන්දු ගැනෙන ස්වාධීන කම්කරු ක්‍රියාකාරී කමිටු ගොඩනගා ගත යුතුය. එම කමිටු ක්‍රියාත්මක විය යුත්තේ ජාත්‍යන්තර සමාජවාදී ඉදිරි දර්ශනයක් මතයි.

එම ක්‍රියාකාරී කමිටු මගින් තම අරගලය අනෙකුත් කම්කරුවන් සහ ආණ්ඩුවේ ප්‍රභූත වලින් බැටකන ගොවීන්, තරුණයන් සහ ශිෂ්‍යයන් අතරට ගෙන යමින් ඔවුන් ඒකාග්‍ර කොට ධනපති ආණ්ඩුව සහ ධනපති ක්‍රමය පෙරලා දැමීම එල්ල කරගත් දේශපාලන අරගලයක් සංවිධානය කල යුතුය.

අනුයෝගය කම්කරුවන්ගේ සහ අවශේෂ කම්කරුවන්ගේ අයිතීන් සහ අවශ්‍යතා තහවුරුකල හැක්කේ එමගින් පමණි.

පානි විජේසිරිවර්ධන